

NAPLÓ

Előfizetési ár:
 Egész évre 4 K | Egyes szám ára 4 fill.
 Fél „ 2 K
 Pályaudvarokon 6 fill.
 Megjelen minden hétfőn reggel 7 órakor

Felolós szerkesztő:
DERÉKY ANTAL

Igazgató:
ERDÉSZ ZSIGMOND

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
VII., DOHANY-UTCZA 38. SZ.
 Közlemények átvétele csak jelzéssel van megengedve

Rejtélyes halott Véres családi dráma

A kis, piros pruszlikos.

Csodaszép tündérfővárosunkban fölös számmal tenyésznek azok az apró állatocskák, melyeknek nevét jóízű ember, előkelő társaságban említeni sem tartja illendőnek. Ezek a hirhedt apró állatocskák, az emberek véren táplálkoznak és kellemtelenül fájó csipésüket már azért is kénytelenek vagyunk eltűrni, mert csak úgy távolíthatjuk el testünkről, ha kezünket is elbűzösijük undorító szagukkal.

Ilyen gondolatok leptek meg bennünket, mikor lapunk egy olvasója figyelmeztetett, hogy egy kis kedves piros pruszlikos, — hetenként egyszer, esetleg többször is (már a szükséglet szerint) megjelenő, (nem zug) lapocska megtisztelte szerény lapunkat azzal, hogy kéretlenül reklámot csináljon nekünk.

Ez a kis kedves piros pruszlikos (nem zug) lapocska, mely illatos önhittségében, mint Rostand „Chanteclerje”, felfolja magát erkölcsbírónak, a corruptió és erkölcsi züllés hős megátalójának, a közvélemény egyedüli szabadalmazott őszinte, igaz és őznetlen képviselőjének, azzal tisztelt meg bennünket, hogy fenséges, magasos és szintiszta tollával odasorozott az álhirlapírók zsaroló lelkes táborába, néhány más hétfői lappal egyetemben. Másért nem fáj a mi fejünk, másért mi nem törünk lándzsát, mert azt hisszük és jogosan hihetjük, hogy mindenkinek kötelessége a saját feltett becsületét a valótlan és rágalmak ellen megvédelmezni. A magunk nevében azonban bátran és egyenesen oda merjük mondani a hamis, kis piros pruszlikosnak, hogy a mi szerkesztőségünkben — elég fáradságunkba és talán áldozatunkba is került, — istennek hála nincs egy álhirlapíró sem, de vannak becsületesen, tisztességesen dolgozó munkatársaink, akik a lap tisztaságára, irányára, irodalmi színvonalára ép oly kényesen önködnének, mint a saját becsületükre, akik önzéstelenségükben még egy árva színház, vagy orfeumjegyet se fogadnak el senkitől ellenszolgálat gyanánt. Ami pedig a zsarolás undok vádját illeti, ám álljon elő a kedves, kis piros pruszlikos (nem zug) lapocska csak egyetlen konkrét esettel, egyetlen bizonyítékkal — ha tud, — és akkor mi tesszünk az elsők között a legelsőket,

akik igazmondását fennen hirdetni fogjuk.

Hát bölcsen tudjuk mi azt, hogy a hirdetések és pausalék utáni hájszában kivétel nélkül majdnem valamennyi hirlap kénytelen részt venni, mert ezek képezik existenciájuk egyik feltételét. De azt is tudjuk, hogy a hirdető és a bankok ezért ellenértéket követelnek, amit ha a tisztességgel összegezzelhetők, meg is kapnak. Hát mi ebben a nagy hájszában is csak hátul kullogunk, mert az a támogatás, melyben lapunkat az olvasó közönség — bizonyára nem érdemlően — részesíti, felment bennünket a tisztességtelen verseny alól, melyet ha üzni kénytelenek volnánk, inkább azonnal beszüntetnők lapunkat, mely a kis kedves, piros pruszlikos (nem zug) lapocska mély szomorúságára nemcsak az év első három hónapjában, de öt év óta minden hétfőn pontosan megjelenik, ami szintén azt bizonyítja, hogy nem a sovány pausalékból, sem a kis térre szorult hirdetésekkel, hanem az olvasó közönség bizalmából és támogatásából tartja fenn magát, amire ugy tartal-mával, mint becsületes irányával igyekszik rászolgálni.

„A zsaroló álhirlapírók kis, de lelkes táborában — állítólag — dúl belviszályról” mi csak a kis, kedves, piros pruszlikos (nem zug) lapocska révén szereztünk tudomást, mert gazdag tapasztalataink saját kárunkra megtanítottak: hogy nem jó a korpa közé keveredni!

Ezt az elvet akartuk követni, mikor elhatároztuk, hogy a kedves, kis piros pruszlikos (nem zug) lapocska valótlán, rágalmasz kirohánásait figyelemünkre se méltatjuk, de ha már megtörtént a véletlen, hogy erre egyik olvasónk hívta fel egyenesen a figyelmünket, kénytelenek voltunk ama bizonyos megnevezhetlen férgeske csipése ellen vakarózással védekezni, noha biztosan tudjuk, hogy védekezés közben a kellemetlen bűzéből valamicske mégis csak a kezünkhez tapadt. Gyanyitjuk mi honnan fu a szél, sejtjük, hogy azok a — minden okot és alapot nélkülöző — dehonesztáló sorok nem egészen a kedves, kis piros pruszlikos (nem zug) lapocska saját érdekében, nem is a nagy köz érdekében, hanem a meg nem nevezett, háttérben kullogó konkurrens elönyére láttak napvilágot, de hát mi, — éppen szigorú becsületességünknel fogva oly szegények vagyunk,

hogy nem bírjuk az igazságot megfizetni és annak elismerését a nagy közönségre kell bízunk.

De hát mi megéltünk eddig is a magunk tisztességéből és ha az Isten és a mi jó olvasóközönségünk megsegít, élni fogunk tovább is, bármennyire szórja is felénk tajtékzó dühét, a kis kedves, piros pruszlikos (nem zug) lapocska.

A vidéki színészet rendezése.

III.

(D.) Eljutottunk hát a színészet rendezésének legradikálisabb eszközéhez, mely a legkezdetlegesebb logikai gondolatmenet szerint is arra a következtetésre vezet, hogy a színészyanyag szaporulásánál első-sorban is feltétlenül a színházak számát kell szaporítani, hogy azokban az évenként nevelt anyag successive elhelyezést nyerhessen. És itt akaratlanul is rá kell térnünk, nemcsak a vidéki színészet, de általában az országos színészet dolgára is, mely a külfölddel szemben Magyarországon elég mostoha elbánásban részesül. Erős támaszt nyerünk például a legutóbb Olaszországban kiadott színházi statisztikában, melyből kiderül, hogy Olaszországban minden huszonöt ezer lakosra jut egy színház és hogy minden 450—500 lakossal bíró helységben már épített színház van, amit nálunk a legjobb akarat se mondhatunk.

A színházak hiánya legelső sorban a fővárosban észlelhető; amíg Bécsnek 13 számbavehető, művészi nivón álló színháza van, addig a mi fővárosunknak ezidőszert az operával együtt 6 színháza és egy nyári színháza van összesen és ez bizony elég szegénységi bizonyítvány, gyakran hivatkozott kulturánkra nézve. Nem igaz, hogy Budapesten több színház nem prosperálhatna. Ezt az állítást fényesen megczáfolják az esténként zsufolásig telt kabarék, orfeumok és egyéb mulatóhelyek, ehová a színházakból kirekedt közönség menekülni kényszerül. Rég elismert dolog, hogy Budának szűksége van olyan színházra, melyben az egész éven át tartatának előadások; elvitathatlan, hogy a Duna balpartján is elkélne még 2—3 színház; egy valódi „népszínház” nagy nézőtérrel, melyben a népies elem, a középosztály és a munkásosztály élvezhetne magasabb színvonalon álló előadásokat, olcsó helyárrakkal; mert ez az osztály most a magas

helyárrak miatt teljesen el van zárva a magasabb kulturától és egyedül a városligeti színházak nem épen nemesítő hatású művészetére van utalva. A nemes verseny szempontjából még egy operette és egy népopera szín-háznak is akadna közönsége, de ha a Duna két partján a közeljövőben csak két-három színház létesülne, az már óriási lendületet adhatna a magyar színészetnek, mert ezekben a színházakban legalább 300 színész nyerhetne elhelyezést, miáltal újabb 300-nak a vidéken nyílnék alkalma tehetsége megizmosítására. A színészegyesület egy alkalommal foglalkozott is az olcsó „Népszínház” építésének eszméjével, melyet nem tudjuk, mely okból ejtett el, holott az ebbe fektetett tőke, nemcsak erkölcsileg, de anyagilag is meghozta volna kamatait.

A józan ésszel és a gyakorlati tapasztalatokkal merő ellentétben áll az az áldozatkészség, mellyel egyes vidéki városok „nyári színházakat” építenek, leginkább pedig az olyan városok, melyeknek népességét a nyári mezei munkálkodás annyira lekötö, hogy kedve és ideje sincs a színházbajlásra, holott csekély áldozattöbbséggel állandó téli színházat is építhetnének, mert a vidéki színészet reformjának ez volna a legelső és elodázhatlan föltétele. Hódmezővásárhely, Szarvas, Szentes, Nagykőrös, Czegléd és ezekhez hasonló arányú lakossággal bíró városok mind elbírnák 3—3 hónapig és talán még tovább is a téli színészetet, míg a nagyobb városok u. m.: Kassa, Szeged, Debrecen, Arad, Temesvár, Pozsony, Nagyvárad stb. egész bátran megbírják a tíz hónapos saions. Az erdélyi városokban Nagyszébenben, Brassóban, valamint Ujvidéken, szóval minden nagyobb nemzetiséglakta városban határozottan új magyar színházakat kellene építeni és akkor ott nem csak mint megtört vendég, hanem mint jogos gazda foglalhatna tért a magyar színészet és mindjárt bebizonyosodnék, hogy nem tudunk annyi színészt nevelni, amennyire szükségünk volna, hogy minden téren gyökeret szerezünk a magyarságnak.

Előre látom a lelkicsinyló mosolyt és hallom az elfojtott cinikus kacagást, a kivihetlenné gondolt naiv eszmék felett.

A színházépítéshez pénz kell! Honnan vegyük az ehhez szükséges alapot? Ezek lesznek a jogos ki-

ogások, ellenvetések, melyek e sorok nyomán elhangzanak.

Van pénz, kell lenni pénznek! Hogy miből és miként, azt a jövő cikkemben fogom kifejteni, csak azután meg ne haragudjanak, ne nehezteljenek azok, akik most két-két csóválják fejüket, mert ez egy kis áldozatba, egy kis belátásba és sok-sok ügyszeretelbe és igazságszeretelbe fog kerülni.

(Folyt. köv.)

A Napló Mindenütt

Budapesti modor.

Az Erzsébet-úton haladó tömött villamos kocsin leeresztették a „Megtelt“ táblát, ami nem akadályozta meg a Király-utca sarkán várakozó terjedelmes urinőt abban, hogy a már megtelt kocsi felmásszon. A perronon álló és jórészt szivarozó urak udvariasan helyet szorítottak neki, sőt egy a kocsiiban ülő czilinderes ur volt olyan lovagias helyéről felállni és a hölgyet ülésel megkínálni. A budapesti hölgy ezt annyira természetesnek találta, hogy az udvariasságot köszönetére se méltatta. A czilinderes urat ez a budapesti modor annyira meglepte, hogy egy pillanatig se habozott és azon ügy, hogy hírlapját véletlenül az ülésen felejtette, felállásra bírta a hölgyet és mikor a hölgy felállt, az ur elfoglalta régi helyét, udvariasan mondván: „Majd ha nagysád a köszönést megtanulja, újból rendelkezésére fogom bocsátani helyemet!“ És igaz volt! Mert most már Budapesten olyan modor divik, úgy a férfiak, mint a nők körében, mely enyhén szólva, egyenlő — nem a neveltséggel, — hanem a vasos durvasággal...

Ügyvilkos diákok.

Az osztrák közoktatásiügyi minisztert az utóbb elfordult diákügyvilkoságok arra készítették, hogy rendeletet bocsásson ki az iskolai bizonyítványok kiosztásáról. Mindenekelőtt elrendeli, hogy az ideges tanulókkal tapintatosan bánjanak el az iskolában, ne korholják az ilyen gyermekeket folytonosan, hanem értessék meg a tanulóval és szülei-vel, hogy elmaradottsága honnét is ered s ha tehetséghiány az oka, nyugtassák és vigasztalják meg a tanulókat. Ha aztán a tanár megfigyelése és egyéb gyanus körülmény indokoltá teszi, akkor a bizonyítvány osztásról a szülő értesítendő és a szülő kívánságára a bizonyítvány nem a tanulóknak, hanem a szülőknak kézbesítendő. Ez okos rendeletnek Magyarországon való életbeléptetésével egész bátran követhetjük az osztrákokat, ha egyebekben nem is nagyon rajongunk értük...

Az álmos vasuti portás.

Az X-i vasuti portás nem valami istenes ember, meg hát foglalkozásánál fogva is keveset jár szegény a templomba és így majd nem el is szokott a templom látásától. Közlebről rávette egy kollegája és bevitte a templomba istentiszteletet hallgatni. A portást azonban, mivel agyon volt fáradva, a templomi orgona mélabus hangjai hamarosan elaltatták. Csendesen szuszogott és békésen álmodott, mikor feje fölött a harangozó kis csengettyűje megszólalt. Portásunk álomban ezt vasuti jelzőnek

vélte és elkezdett álmosan kiabálni: Fülel, Feled, Rimaszombat, Bpest felé tessék beszállani! A templom ájtatos népe oda volt a csodálkozástól és felköltötte álmából a portást, ki mikor felébredt még mindig kábulva dörszölgette szemét és a fáma szerint így kiáltott fel: „na de ennyi utas is rég nem volt a másod osztályú váróteremben!“

Az allatszelidítő

Egy szigorú kapitányról szól ez a történet: egy kapitányról, aki mellől úgy szökdöstek a tisztiszolgák, mintha embernyuzó volna. Megtörtént, hogy egy hét alatt hat új szolgát szállítottak neki a századból. De mind a hat otthagya s ha maradni akartak volna is, ő irgalmatlanul elzavarta volna őket. A fiúk ugyanis nem tudtak a kedve szerint dolgozni.

Minap egy hatalmas terméti legény állított be a kapitány lakására.

— Mit akarsz? — kérdezte tőle a mord százados.

— Jelentem alásan, az őrmester ur küldött. Azt mondta, hogy én leszek ezután a kapitány ur szolgája.

A százados jól körül nézte a fiút, azután megkérdezte:

S gondolod, hogy megtudsz felelni a kötelességednek?

— Meg, jelentem alásan!

— Hát mi voltál te civiltben?

Büszkén felelte a legény:

— Allatszelidítő.

Pásztoróra.

Pikáns háttérű történetről suttog a fáma, melynek a szereplő hőse egy kívánatosan szép fiatal lipótvárosi özvegy és egy jól gondozott hajju, kifogástalanul vasalt nadrágu, csinos fiatalember. A szereplők neveit nem áruljuk el még a legkiváncsiabbaknak sem. Most, a mámortól édes farsang után történt a Bocaccio tollára méltó eset. A tiltott gyönyörökért epedő, szerelemtől égő ifju, miután előbb óvatosan meggyőződött, hogy az éj leszállt és az utca néptelen, szenvedélyes vágytól üldözve, bekopogtatott a nagyon formás, égő szemű, fiatal özvegy szobájának utcái ablakán. A kopogás diskrét volt... Alázatosan könyörgő. A kis szobácska szép lakója pedig, akit édes álmából serkentett fel a hívogató zörej, könyörtelen volt. Kibújt a hóféhr, dagadó párnák közül és megengedte, hogy a boldog ifju meglátogathassa. Halkan, titkon, lopva nyílt meg az ajtó. A premierre a kályhának felszított tüze kíváncsian pislákolott ki a csillámpalás ajtón a tüzes csókok édes czuppanásaira, midőn hirtelen nagy vihar támadt a meghitt, kedves kis szobában. A pusztító, dörgő vihar elől ijedten futott el a pajkos Amor, mert a háta közepét ugyancsak hatalmasan püfölgette a fiatal özvegy asszony mamájának legnagyobb főzőkanala. Így lett a bűbajos és édes gyönyörrel kecsegtető menyországból a legcsufosabb prózai valóság két foltokkal, keservesen hullatott könyvekkel s egy lsten igazában hadakozó és vagdalozó háripiával.

Dr. Wettenstein Szanatorium R.-T. tüdőbeteg ambulatóriuma

VI. kerület, Délibáb-utca 23. szám
Betegfelvétel és rendelés:

d. e. 9—12-ig, d. u. 2—5-ig.
Igazgató főorvos: Dr. Wettenstein József.

TÖRLEY PEZSGÓ

IRODALOM MŰVESZET

A HATÁS.

Egyik kicsi apróságom
Tanulja a Miatyánkot,
Ki nem vétett, ártatlan még.
Bünt még soha nem is látott.

Édes anyja gondolta ki,
Mentől előbb hadd tanulja,
Ez óvja meg egykor majdan:
Hogyha lelkét bánat dulja.

Olyan nagy a boldogságom,
Mikor azt az imát mondja,
Mikor azt a kis kacsóját,
Ártatlanul összefogva:

Felém, majd az égre tekint,
Indulatba is tud hozni,
Még megérem vénségemre:
Megtanulok imádkozni.

Verner Sándor.

A „Vigszínház“ kitérő gárdája pénteken mutatta be Heltai Jenő „A masamód“ című legújabb színpadi termékét, határozott nagy és zajos sikerrel, mely a kitérő író és humoristához ezúttal is hű maradt. A közönség sokat mulatott és a főszereplőkkel: Harmat Hedvig, Kornai Berta és Hegedűs Gyulával együtt minden felvonás után zajosan tapsolta a szerencsés kezű szerzőt, aki egy újabb kasszadarabbal gyarapította eddigi szép sikereit. A darab sikerét nagyban előmozdította a stilszerű rendezés, a szép kiállítás.

(Szerződtetések.) Szeptemberi kezdettel újabb a következő szerződtetések történtek a vidéki színházaknál: Krecsányi Ignác, a budapesti színház igazgatója, szerződtette Balázs Bálint baritonistát, Krémer Sándor, a szabadkai színház igazgatója, szerződtette Szalma Sándor baritonistát, Telekán Valér tenoristát, továbbá Földesy Imre segédzenészt és Deli Juliska segédzenésznőt. Balla Kálmán, a pozsonyi színház igazgatója, szerződtette Kendy Boriska anyaszínésznőt, Sándor Stefi operett-soubrette-t és Gábor Ernő szerelmes színészt. Palágyi Lajos, a miskolci színház igazgatója, szerződtette Sinkó Giza naivát, továbbá Turi Gabriellát és Rácz Károlyt Erdélyi Miklós, a nagyváradai színház igazgatója, szerződtette Debreczeni Gizát és Debreczeni Margitot. Özvegy Makó Lajosné szerződtette a szegedi színházhoz Nagy Dezső operette-komikust és Reményi Sári énekesnőt.

A soproni színpártoló egyesület vasárnap délelőtt tartotta meg évi rendes közgyűlését Zergényi Jenő dr. elnökletével a városháza tanács-teremben. A közgyűlés a legszebb eismertő szavakban méltalta Nádasi szinigazgatónak és társulatának működését. Ugy a változatos műsor, mint a darabok előadása s a kiállítás a legfokozottabb igényeket is kielégíti. Szomorúan konstataulta a közgyűlés, hogy a társulat s az igazgató minden nemes törekvése dacára a színház sokszor mégis üres s különösen a drámai előadások sokszor még a napi költség sem folyik be. Keleti László főmérnök indítványára elhatározta a közgyűlés, hogy elnöksége útján magyar és német nyelvű szöveget intéz a város közönségéhez, melyet a lapokban tesz közzé, s ebben a színeszet határozott támogatására kéri fel a közönséget. A szöveget megszerkesztésével Deszkásy Lajos dr. egyleti titkárt bízta meg a közgyűlés.

Rejtélyes halott.

Február hó első napján, súlyos belső sérülésekkel a brassói polgári kórházba szállították az Antai Jakab András hosszufalusi lakossal vadházasságban élő Szén Sárát. A súlyos betegen külső sérülés nyoma nem látszott, de belső sérülése olyan volt, hogy másnapra kiszenvedett. Halála előtt a brassói rendőrség kihallgatta a szerencsétlen asszonyt, aki azt adta elő, hogy a beszállítását megelőző este a székében belemelt az udvaron egy szekerbe és annak rudja okozta a belső, súlyos sérülést. Miután a haladók előadását az orvosok is elfogadhatónak tartották, halála bekövetkezése után tetemét nem boncolták fel, hanem a család kívánságára enélkül kiadták, mire aztán a szomorú véget ért fiatal asszonyt Hosszfuluba szállították és ott eltemették.

A temetés után a falu népe sugdosni kezdett, hogy Szén Sára nem véletlen szerencsétlenség áldozata, hanem a vele törvénytelen házasságban élő férjé, ki állítólag hasba rugta és ezzel okozta halálát.

A csendőrség erre nyomozást indított. Két tanu a csendőrök előtt azt vallotta, hogy a sérülés megtörténte után előttük panasozta Szén Sára, hogy a férje hasba rugta. E vallomások alapján a kir. ügyészség megkeresésére a kir. törvényszék vizsgálóbírója elrendelte Szén Sára exhumálását és felboncolását.

Most történt meg Hosszfuluban, az exhumálás és a boncolás. A törvényszéki orvosok megállapították, hogy külsőszak behatása alatt keletkezett belsérülés és ebből kifejlődött hashártyagyulladás okozta a szerencsétlen asszony halálát. A szakértők szerint elfogadható a néhai állítása, hogy egy szekér rudjába beleütődve szenvedte sérülését, de az sincs kizárva, hogy rugással okozta azt valaki.

A csendőrség Brassóba bekísérte a súlyos gyanu alatt álló Antal Jakab Andrást, aki azonban határozottan tagadja, hogy feleségét bántalmazta volna.

Antal Jakab András ellen a nyomozás folyik, de mert határozottabb bizonyíték ellene fenn nem forog, letartóztatását a vizsgálóbíró nem rendelte el.

LÖWY JÓZSEF Sirkőraktárában 10 K-tól feljebb remek kiváló sirkővek rendkívüli nagy választékban kaphatók.
Budapest, II., Fő-utca 88. sz. (Pálffy-tér mellett) saját házában

Minden e szakmába való munkát, temetői javítások, véső- és aranyosok juttatásán és lelkiismeretesen készítik.

Zálogzedulákat

brilliánsokat, ékszereket, aranyat, ezüstöt latinát legmagasabb árban veszek. Brillánsokért többet fizetek, mint amennyiért ujonnan vették. Schiller Izidor, Sip-utca 8

HIREK**A hétről.****Hazafias község.**

Talán nem is aktuális ma már a hazafiaskodás. Legalább is nem annyira, hogy folyton kísértse a múlt rémei. Valami nagy, tespedő, tunya kort élünk. Az ország közvéleménye pedig talán tudomást sem vesz róla, micsoda nagy tragédiának játszódtott le az utolsó jelenete, a szép Szamos völgyén. Nagy tragédia mely a maga kicsinyiségében érdekel minden magyar embert.

Haynaut nem kell jellemeznünk. A történet és az élet megfizetett a „bresciai hiénának“. Az azonban kevesen tudják, hogy élete végét Szekeres községben töltötte. Most halt meg a leánya. Rideg, rabélet után, elhagyatva négy fal között. Pedig Haynau hagyott mit aprítani a tejbe. Érdekes a kastélya! A falu közepén emelkedik. Messziről kivillog zöld törnya a sárga platánok közül.

Itt élt a híres Haynau és itt halt meg most a leánya. A faluban titkos félelemmel ejtették ki mindig nevüket. Még a szekeresi földhözragadt, szegény parasztnép is érezte az átkos vér sulyát. Pedig Haynau szerette Szekereset. És épen ez a legérdekesebb része az egész dolognak.

Talán azt akarta meghálálni a községnek, hogy nem dobtak üszköt a portájára, vagy nem tarolták le a vetését, — ki tudja? — bizonyos azonban az, hogy a községnek hitbizományi kikötéssel kétezer hold birtokot hagyományozott.

Nem kis vagyon ez, különösen olyan szegény népnek, mint a szekeresi! A hitbizományi bekebelezést a község javára Haynau még életében keresztül vitte. Most hogy meghalt a Haynau-leány, Szekeres község nagy birtokhoz jutott. Mig ugyanis élt a leány, ő élvezte az örökség jövedelmét.

Szekeres község gazdag lett! A Haynau birtokából. A magyar vérözön árán megszerzett földből, amelynek minden kis rögéhez annyi átok és köny tapad.

Csodák csodája most figyelj ide kedves magyarom: Szekeres község visszautasította az örökséget. Visszatartotta egyhangú határozattal. Nem kell a hagyomány! Essenek kétségbe azok, akik nem hiszik, hogy van még idealizmus és hazafiaság a „nép romlatlan gyermekeiben“

Határozott pedig a község érdemes tanácsa imígyen: Hagyassék a Haynau földje parlagon. És senki ki ne vessen belőle egy darabot sem. Hivassék az a föld vérmezőnek és legyen átkozott „senki birtoka. Ahol csak bógáncskóró és árvalányhaj terem.“

Szekeres községe pedig szegény marad továbbra is. Vajjon meddig? (Vz.)

Uj polgári leányiskola.

Siklósi levelezőnk írja, hogy ott egy négyosztályú, polgári leányiskola alakult, melynek élén a nagyműveltségű Gusztáv Agostonné, mint tulajdonosnő és Beregszászy Ilona igazgatónő eddig is olyan elismerésre méltó, áldásos működést fejtettek ki, hogy az egész vidék intelligens közönsége bizalommal küldi oda leányait, ahol nemcsak a tudományos tantárgyakban, de a polgári életben szükséges minden teendőben alapos és szeretetteljes nevelésven részesülnek. Ez az intézet, mely a vidéken egyedül áll és egy rég érzett hiányon van hivatva, a felsőbb nevelés terén segíteni, méltán megérdemelné a magas kormány figyelmét és jóakaró támogatását, hogy kitűzött céljának még inkább megfelelhessen.

Ugyanott legutóbb egy száz tagu színügyi bizottság is alakult, melynek némes, hazafias célja a magyar színészet gyámolítása és Siklóson való megélhetésének biztosítása. Az ügy élén a minden szépért, jóért és nemesért őszintén lelkesedő dr. Kreskésy, kórházi orvos-igazgató, és Szohner Sándor, a polgári fiu iskola igazgatója, kitűnő zeneszerző állanak, akik minden lehető elkövetnek, hogy a kis város társadalmának élénkítését és boldogulását előmozdithassák. A színpártoló egyesület alakításának üdvös eredményeként majd elérik azt, hogy a jövőben, a szilárdabbul szervezett színtársulatok igazgatói is szívesen versenyeznek majd a városi engedély elnyeréséért és így a közönségnek is része lehet majd magasabb művészi színvonalon álló előadások élvezetében.

Véres családi dráma.

Véres családi dráma játszódott le vasárnap hajnalban egy hódmezővásárhelyi iparos lakásán, aki mámoros fővel hazatérve, feleségét, akivel összeszólalkozott, megakartá ölni s az asszonyt csakis egy véletlen eset mentette meg a biztos haláltól.

A dráma részletei a következők: Mucsi Bálint Borz-utcai lakos szombaton korán este, mindjárt vacsora után eltávozott hazulról és a legközelebbi kocsmába betérve, ott barátaival iddoggálni, mulatni kezdett. Éjfél felé lehetett az idő, amikor kártyázni kezdtek s nem telt bele 10 perc. Mucsi elvesztette minden pénzét. Fölkelt az asztaltól és hazament. Otthon felköltötte a feleségét elkérte a háznál levő pénzt s visszamenve a kocsmába, ismét elkezdődött a mulatás és kártyázás. Reggel három óra volt már, amikor a társaság eloszlott és Mucsi látva, hogy egyedül maradt, pénz nélkül és ittasan, megindult szintén hazafelé. Otthon felköltötte a feleségét, éltelt készített magának s beszélgetni kezdtek. Lassanként elmérgesedett a beszéd, majd Mucsi féltékenységi jelenetet rögtönzött, ami ellen felesége a lehető legerélyesebben tiltakozva, kezdetét vette a verekedés. Eleinte csak szóval, de alig telt el néhány perc, a feldühödött ember felugrott a székéről s felkapva az asztalon levő hegyes kést, azzal felesége felé szurt, akinek a kés a hasába fúródott. Az asszony rögtön

összeesett s Mucsit épen abban a pillanatban fogták le a zajra, sikoltásra oda rohanó lakók, amikor ismét megakartá rohanni feleségét. Rögtön értesítették az esetről a rendőrséget, amely megindította az ügyben a vizsgálatot, az életveszélyesen megszurtt asszonyt pedig a kórházba szállították.

Bestiális anya.

Zalaszántó községben a múlt napokban Gombár Mihály gazdálkodó telkén levő használatlan kutban egy esecsemő holtestére akadtak. A kis csecsemő egy kendőbe volt burkolva s valószínűvé vált az a feltevés, hogy valaki megfojtotta ujszülött gyermekét s aztán dobta a kutba. A szántói csendőrörs ily irányban indította is meg a nyomozást, amely a legteljesebb eredményre járt. A bestiális anyát Gombár Fáni szántói születésű Balatonföldváron szolgáló cseléd személyében derítették ki. Amikor az anyaság jele mutatkozott rajta, hazament szüleihez, de állapotát természetesen gondosan eltitkolta, úgy hogy még szülei sem vették észre. A múlt hét egyik napján aztán megszületett a gyermek. A lelketlen anya rögtön megfojtotta a kis csecsemőt s minden áruló jelt elakarítva, kendőbe csavarta s a kert hátulján levő elhagyott kutba dobta, hol véletlenül akadtak rá. A leánynak ez már a második gyermeke volt s állítólag azért ölte meg, mert félt a kedvesétől, aki megfenyegette. A gyilkos anyát a csendőrség letartóztatta.

Közgazdaság.

A Központi Kereskedelmi és Iparbank Részvénytársaság péntek délelőtt tartotta Kubinyi Árpád császári és kir. kamarás, igazgató-sági alelnök elnöklése alatt negyedik rendes közgyűlését. A közgyűlés az igazgatóság jelentését, mely 353.286 korona 72 fillér tiszta nyereségről számol be, tudomásul vette és hozzájárult a tiszta nyereség hovaforrására vonatkozó igazgatósági javaslatához. E szerint az alapszabályszerű leírások után a tartalékalap javadalmazására az alapszabályszerű 5 százalék, azaz 17.125 korona 55 fillér helyett 30.000 koronát fordítanak, úgy hogy a tartalékalap az év folyamán gyűjtött 45.970 korona 49 fillér külön tartalékkal együtt, összesen 75.970 korona 49 fillér gyarapodik, 25.000 darab részvény 4. sz. szelvényének beváltására darabonként 11 korona 5 és fél százalék, vagyis 275.000 koronát fordítanak és a fenmaradó 14 035 korona 57 fill. az 1910 ik üzletév számlájára viszik át. Ez után a közgyűlés a felmentvényt úgy az igazgatóságnak, mint a felügyelő-bizottságnak egyhangúlag megadta. Végül a közgyűlés a felügyelő-bizottság eddigi tagjait újból megválasztotta. Az osztalékot folyó évi február 26-tól kezdve fizetik ki a bank főpénztáránál.

Az Anker élet- és járadék-biztosítótársaság (Magyarországi igazgatóság, Budapest, V., Erzsébet-tér 13.) 1910. január havában benyújtott a társaságnál 1413 ajánlat 11,916.331 K biztosított összegre és

kiállított 1020 kötvény 8,816.378 korona összegre. Díjak felében bevett a társaság 2,030.000 K-át elérés és elhalálozás folytán kifizetett 844.758 K-át. A társaság vagyona 1908. december 31-én 178 millió korona, biztosítási állomány 550 millió K, halálozások és esedékessé vált elérési biztosítások folytán a társaság fennállása óta 365 millió koronát fizetett ki.

A Magyar Általános biztosító köréből. Az Első Magyar Általános Biztosító Társulat márczius hó 12-én tartja meg rendes évi közgyűlését. Ez alkalommal Balabán Adolf igazgatót igazgatóvá és Gergely Tódort, a központi osztály főnökét, igazgatóvá nevezi ki az igazgatóság. Itt említjük meg, hogy Szende Károly vezérigazgató-helyettes, aki 3 hónap szabadságon van, fölépült betegségéből.

A salgótarjáni köszönbánya részvénytársulat csütörtöki közgyűlésén Chorin Ferenc elnököt ünnepelték abból az alkalomból, hogy harmincz éve szolgálja a társulat érdekeit. Beöthy Pál dr. részvényes üdvözölte az elnököt, aki meghatva mondott köszönetet. A közgyűlés egyhangúlag elfogadta ezután az igazgatóság javaslatait. Az igazgatóság Szabó Károly igazgató-helyettest igazgatóvá nevezte ki.

Kiadja:

A „NAPLO“ UJSÁGVÁLLALATA.

Nyílttér.

 Sternberg
Ármin és Testvére
cs. és kir. udv. hangszergyár
központi főüzletében

BUDAPEST,
VI. ker., Rákóczi-ut 36. sz. alatt

kaphatók a legjobb és legolcsóbb hangszerek.

KÉPES ÁRJEGYZÉKEK minden cikkről külön-külön jelennek meg. Érdeklődőknek kívánatra ingyen és bérmentve küldetnek.

KITÜNTETVE! A m. kir. kormány által alapított „Millenniumi állami érem“-mel melyet a hangszer-csoport összes versenyzői közül kizárólag csakis cégünk nyert el.

Hirdetések
felvétetnek a
kiadóhivatalban

ÓRAS ÉS ÉKSZERÜZLET
Löw Sándor Budapest,

Ó Cs. és Kir. Fensége József főherceg udvari szállítója.

VIII., József-körút 81. szám.

Legjobb munka és kitűnő anyag irásbeli jótállás mellett. — Saját ékszer- és óraműhely. — Méltányos árak. A magyar kir. államvasutak és a m. kir. posta- és távirada szerződött óraszállítója. — Képes árjegyzék ingyen és bérmentve

Az Angyalföld titkai.

(Regény.)

A legény egyet rántott az inge gallérján, azután bizonytalanul hebegte:

— Asszonyság! ... Ha maga akarná ...

— Nos, ha akarnám is ... nem lehet! Maga most nem beszélt okosan Marcsi!

— Hát ugyan mi köti ahhoz a haszontalan, léhűtő, dologtalan korehelyhez!

— A becsület! A hitvesi hűségem és becsületem! Ne szóljon semmit! Mindent tudok, amit mondani akar! Azt hiszi nem százszor-ezerszer elsírtam már keserű bánatomat, ott, ahol a jó Istenen kívül senkise látott? Azt hiszi nem gondoltam még át életem minden nyomorúságát? Más asszony az én helyemben, már rég elhagyta volna, de én nem tehetem. A hites uram, törvényes emberem! Megfogadtam az oltárnál, hogy jó és rossz sorsában mellette leszek, soha el nem hagyom! Elmegyek hát érte, hazahozom, mert itthon, az én oldalamnál van a menedéke!

— Hát belőlem mi lesz? Rám nem is gondol asszonyság? Hát nem érzi, mennyire szeretem?

— Ugyan ne beszéljen ilyen boldokokat! Ha szabad volnék, se köthetné magát az én nyomorúságomhoz! Maga még fiatal, előtte az élet, téphet még elég szép virágot! Mit akarna velem? Nekem meg van a részem, noha nem mondhatom, hogy valami kedves rész jutott az életből rám. De hát bele kell nyugodnom; olyan a milyen, nem segíthetek rajta!

— Legalább azt engedje meg hát, hogy elkísérhessem? Tudja hogy az öreg, milyen goromba, mikor a kelletnél egy kicsit többet iszik.

Az asszony fáradt vonásain mély félelem kifejezése cikázott át; megborzott a gondolattól, hogy a reá várakozó szomorú jelenetnek, még más is tanúja lehessen.

— Ne fárasza magát, Marcsi, — így szólt hirtelen. — Én a felesége vagyok, ismerem a kötelességemet, el tudok én vele bánni szépszerével is, mert mikor ittas úgy se tanácsos vele kikezdeni. Jó éjszakát! Feküdjenek le és vigyázzanak a házra.

A rövid ut, tövisesnek és hosszúnak látszott előtte, de hitvesi kötelessége erőt kölcsönzött neki. A korcsma bejárata előtt leközdötte magában minden keservét. Örült kacagás, vad tivornya tomboló zaja hallatszott ki az utcára. A részeg társaság már oszlófélben volt, hogy hálólhelyein, — a pajtában, üres butorszállító kocskiban, vagy ujonnan épülő házak állványai mögött, úgy ahogy meghúzódhassanak. Egy része már fel is tette fejére a kalapot. Még csak arra vártak kíváncsian, eljön-e hát a Postás, agyondicsért — jó felesége. Akik már nem bírták az italt, félálmosan gunygyasztottak a szoba sarkában. A Nagyságos, az asztal alatt horkoló Postás arczára, a kemenczéből előkerített szénnel, miután nézte figurákat pingált, amin a többiek megpukkadásig kacagtak.

Ebben a pillanatban lépett be Örzse, a korcsma küszöbén, halál-sápadt arczzal, visszafojtott lélek-zettel.

— Már megbocsássonak ... én Postás Dénesné vagyok ... az uramért jöttem!

— Hát üssön belé a sístergős istennyi! Nézzétek, hát csakugyan eljött, olyan pontosan, mint a végrehaitó. — ordította a Professeor.

Oda tolakodtak mellé, felágaskodtak lábujhegyre, kinyújtották nyakaikat, hogy jobban láthassák, aztán össze-vissza kiabálgattak:

— Nini, csakugyan eljött! Nem is olyan öreg még a lelkem! Na asszonyság, eljött a jó madárért? Pedig nehéz lesz lelket önteni belé!

— Tessék, csak fáradjon beljebb asszonyság! — buzditotta jóakarólag a korcsmáros. — Elviheti magával, én nem akarok utjába állani, csak fizesse ki érte a két koronát, mert hogy hát a többi ő becsületesen megfizette. Nem kívánom senkiét, örülök ha a magamét megkaphatom.

Az asszony reszkető kézzel olvasta le a pénzt az asztalra. Undo-rodva látta maga körül a vigyorgó, eltorzult, felhevült arcokat ... és ott az asztal alatt, holtrezegen fekvő, mesztelen karu, hites emberét.

A Nagyságos hetykéu odabigyeszkedett eléje és nagyot kaczagva mondta:

— Ugyan, ne fárasza magát vele asszonyság. Itt vagyok én, vigyen el engem, én sokkal gavalérább vagyok, mint az a ...

— Egy csókot bátran adhatna nekem galambom! — gunyolódott a másik. — Tudom Istenem, nem bánná meg! Aztán az öreg se nagyon bánná; láthatja milyen vigan hortyog tovább!

Ne bántsák azt a derék, jó asszonyt! — csillapította őket a korcsmáros. — Bátorúság asszonyság! Ne busoljon! Majd én segítsem talpra állítani.

(Folyt. köv.)

Rottenbiller-
utca 10. sz.
CEYLON kávéházban
híres cigányprimás zenekarával hangversenyez.
Márkus Péter Ceylon vacsora!
Volt nagymarosi „Korona Szálloda” bérleje. Hajós Lipót és Társa.

Nem kell többé kávét főzni,
sem cukrot venni!
WILLAX KÁVÉKOCSKA
forró vízben vagy tejben feloldva, azonnal teljesen kész,
zamatos és kiválóan jóízű fekete-vagy tejeskávét nyújt.
DARABJA 4 FILLÉR. MINDENÜTT KAPHATÓ.
WILLAX KÁVÉ RÉSZVÉNYTÁRSASÁG, BUDAPEST.
GYÁRTELEP IRODA: VI. VACZI-ÚT 167-169. TELEFON: 177-61.

Digestol Glück

a legfokéletebb emésztőpor.

Elősegíti az emésztést, tokozza a bélműködést és étvágyjavítólag hat. Javulva a gyomor és bél legkülönbözőbb bántalmainál, nehézségek esetében, bélelyhességnél, erjedési savak képződésénél, éiv gyalanságnál stb. Kapható minden gyógyszeriarban. Negy doboz ára 2 K., próbadohoz 1 K.

Főraktár:

GLÜCK REZSŐ gyógyszer-tára
Budapest, VIII., Rákóczi-tér 2.

Gyerünk a

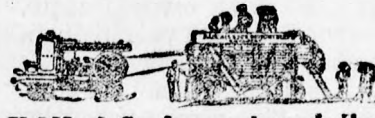
„Gambrinus” étterembe

Erzsébet-körút és Wesselenyi-utca sark. — Az előkelő közönség találkozó helye.

Naponta nagy katonazene.

Hetenként háromszor a budapesti I. honvéd gyalogezred zenekara játszik, vezérel: Szabó István karnagy vezetés alatt. Elsőrendű étterem. Kínáló konyha. Pompás italok.

Legjobb benzinmotoros cseplő-készletek csakis

Kállai Lajos motorgyárában

Budapest, VI., Gyár-utca 28.

Kaphatók. — Tessék díszítőlapot kérni

Kézimunkák,

előrajzolt, kezdett és kész kivitelben u. m. hozzávaló kelmék és anyagok legjobban és olcsó árban kaphatók.

Gertler Adolf,

kézimunka iparos és műrajzoló

VIII. ker., József körút 75 szám.

Elsőrendű Strucz-pamut (Asztragán) minden színben

1 Motring 10 dkgr. 1 kor.

Vidékre árjegyzéket ingyen küldök.

? Hol találkozunk?

Színészek, írók és művészek találkozó helye:

Gläser „METEOR” kávéháza

BUDAPEST, Erzsébet-körút 6. szám,

ahol az összes hazai és külföldi hírlapok olvashatók és mindenféle kávéházi italok a legméltányosabb árban számíttatnak.

BUTOR.

Arveresen vett régi és új, legolcsóbbtól a legjobb minőségig. Ugyiszintén amerikai íróasztalok, mahagoni háló-, ebédlő- és uri szobák, angol börgarnitúrák, szalongszobák, szőnyegek, csillárok, petróleumlámpák, olajfestmények és irodai berendezések legolcsóbban beszerezhetőek.

Ancsel és társainak,

Dob-utca 22.

OSTENDE-KAVÉHÁZ

RÁKÓCZI-UT 20.

Előkelő családok találkozóhelye.

Remek hideg vacsorák, melyet házilag francia szakácsom által készíttetek.

Esténként

Győri Vörös Miska

a közkedvelt cigányprimás teljes zenekarával hangversenyez

Szíves pártfogást kér

Gross Ödön

Telefon: 3-68, 86-40 az Ostende és a nyíregyházi Pannónia kávéházak tulajdonosa.

Téli fürdőkúra

A Budai Szt.-Lukácsfürdő Nagyszállója-ban és Thermal-s-állodájában.

lakás teljes ellátással naponként 10 koronától feljebb. Minden szobától fűtött folyosók vezetnek az iszapfürdőhöz. Természetes forró-, meleg-kénes források, iszapborogatások. Prospektust küld a Szt.-Lukácsfürdő R.-T. Budapest, Budán.

Kristály forrásásványvizet étvágyat javító gyomorrontást megakadályoz.

Ön bérel

egy ócska zongorát vagy pianót és

kidob

havonta 12.— vagy 16.— korona kölcsöndíjat, végre pénzt kiadta, zongorája nincsen.

Ha fizet

havonta 20.— koronát, kap egy kiváló gyártmányú, legmodernebb ércpánczéltűkés, keresztthuros, új zongorát vagy pianót, nem ir alá váltót, nem állít kezest, nem lekötöztette bankszövetkezetek és idővel mégis tulajdonosa lesz a zongora. Ezen ideális szolid, liberális módon kapható kizárólagosan csak

„MUSICA” részvénytársaság

(gazgató: STERNBERG REZSŐ)

zongoraeladási és kölcsönző telephely. Eufon tölcserkővel legfokéletebb gramofon- és művészlemezek felárusítása.

Budapest, VI., Teréz-körút 1. sz. alatt

(Király-u. sark, az Ország. Zeneakadémia közelében)

Telefon 4-81. Telefon 4-81.

Zongorák becsérlése, javítása, hangolása legkülönb-
sábban. — Penti rendszer kedvezményében egyelőre csak a tévárosban lakók részesülnek

Nem érdemes rongyosan járni!

FLEISCHMANN J. férfi-szabó mester
BUDAPEST, Thököly-út 20. szám I. em. Vidékieknek mintát bérmentve küldök.